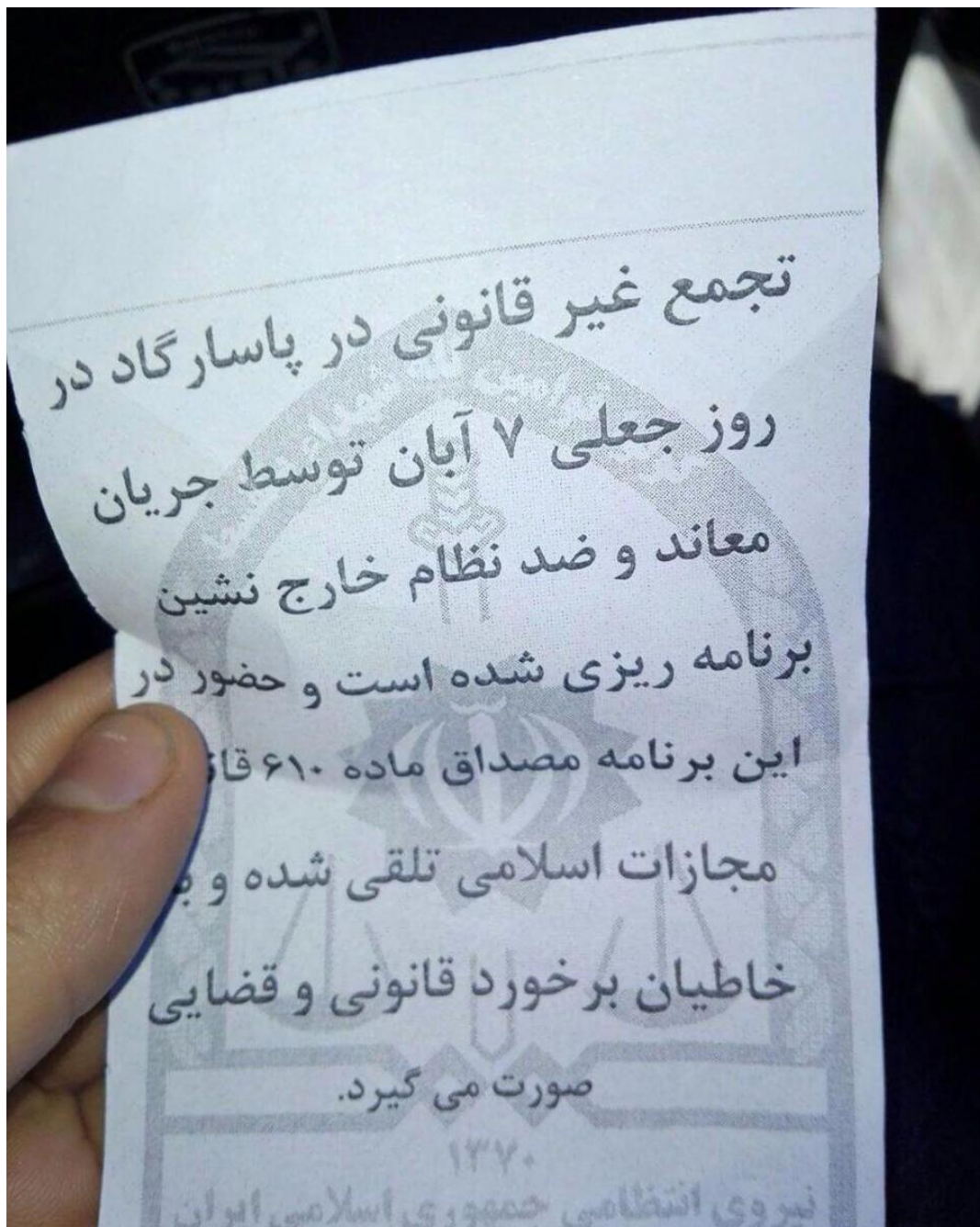

www.suren-pahlav.com

دیروز مراسم هفتم آبان و روز بزرگداشت کورش بزرگ از سوی ایرانیان میهنپرست، بنحو احسن و به یاری جمهوری اسلامی انجام شد، ولی سران نظام از برگزاری و یاری رسانی به آن ناآگاهند! زیرا:

۱. نظام با مسدود کردن راه ها و گسیل داشتن سپاه پاسداران به پاسارگاد برای رویارویی با چند هزار نوجوان و جوان میهنپرست ایرانی، آشکار ساخت که در انتظار یک خیزش ملی و سقوط است - زیرا که سپاه پاسداران، نیروی انتظامی نیست، بلکه یک ارتش و نیروی نظامیست!

۲. پیاساختن داربست های آهنین پیرامون آرامگاه کورش بزرگ از سوی سپاه پاسداران، که شبیه داربست های نظامی (Admiralty Scaffolding) یا "Z1" ارتش بریتانیا در جنگ جهانی دوم برای مقابله با تانک ها و شناورهای آلمانی

اختراع کرده بود)، نشانگر آنست که نظام در انتظار یک یورش مردمی و در هم شکستن حصار بوده است، بویژه آنکه گسیل داشتن ده ها هزار نیروی سرکوب و امنیتی به پاسارگاد، در طی یک روز ممکن نیست. مسلماً نظام خود را ماه ها پیش از برگزاری مراسم با تمرینات نظامی و ضدشورش آماده ساخته و گمان داده بودند که بسیجی ها و لباس شخصی ها از پس مردم بر نخواهند آمد. این مساله گویای وحشت و هراس نظام از مردم است

۴. گروه های ایرانستیز که همانند آخوندها و عوام زورمند (اراذل و اوباش دولتی) که تا دو روز پیش، از شخصیت تاریخی کورش بزرگ و آرمان هایش متنفر بوده و همواره از یاد کردن از او دوری می جستند، اکنون گویا که جام سم کشنده ای را سرکشیده اند، وادار به ذکر نامش و هفتم آبانماه، روز بزرگداشتش شده اند، از جمله آخوندهای بدون عمامه (مجاهدین بهمراف باصطلاح ملی-مذهبی ها یا مسلمانان چپ!). این گروه ها مسلماً متوجه شده اند که "ملی گرایی" ایرانی، نیرویی است که نمی توان با آن مقابله کرد و بی گمان از امروز دست به فریبکاری زده و تلاش خواهند کرد تا خود را ملی گرا و دوستدار ایران باستان جلوه دهند، تا از این راه پشتیبانی مردم، بویژه نسل جوان را بخود جلب کنند؛

۵. جلوگیری از برگزاری این مراسم موجب شده است تا اکثر رسانه های غربی آنرا پوشش داده و آذانی هم که از تمدن ایرانی و اندیشه های انساندوستانه نیاکان ملت ایران ناآگاه بودند، اکنون آگاه شوند؛

۶. این مساله نیز موجب شد تا آن دسته از سیاستمداران غربی که در پی سقوط نظام هستند، متوجه شوند که اگر اپوزیسیونی توان فروپاشی نظام را داشته باشد، ملی گرایان هستند.

۷. با پیاساختن داربست آهنین پیرامون آرامگاه کورش بزرگ و گسیل ساختن ده های هزار آدمخوار به پاسارگاد، نظام عملاً مردم ایران را به نیرومندترین سلاح علیه خود مسلح ساخت: "ملی گرایی ایرانی". این مساله بایستی درسی شود برای آن دسته از ایرانیان که نمی دانند چگونه می توان نظام را بر زمین زد! بگفته ای دیگر، ایران باستان (افتخارات گذشته و مفاخر ملی، بویژه کورش بزرگ و فردوسی پاکزاد، بمهراف جشن ها، مراسم و غیره)، "باشنه آشیل" نظام است؛

۸. جمهوری اسلامی، از ورود چندین هزار ایرانی به آرامگاه کورش بزرگ جلوگیری کرد، ولی اینترنت و رسانه های اجتماعی، مبدل به میلیون ها آرامگاه و بزرگداشت روز "پدر ایرانزمین" شد. این بزرگترین پیروزی برای ملی گرایان بود!

۹. با این حرکت، نظام روز کورش بزرگ را مبدل به یک جشن فراگیر ملی برای ایرانیان ساخت که در آینده بدون آنکه حتا نیازی به گردهمایی در پاسارگاد باشد، در سراسر کشور جشن گرفته خواهد شد.

۱۰. نیاز مبرم به پیاسازی یک "اپوزیسیون ملی"، بر اساس ارزش ها و اندیشه های والای ایرانی، برای آزادسازی ایران از چنگال اشغالگران بیگانه پرست، بیش از هر زمان دیگری نمایان تر شد.

۱۱. نیز بیش از هر زمان دیگری آشکار شده است که نظام آینده در ایران، بایستی بر اساس ارزش ها و اندیشه های والای ایرانی که همه ریشه در ایران باستان دارند، بنا شود - در غیر اینصورت با چیرگی اندیشه های غیر ایرانی، همانی خواهد شد که امروز است! با پیاسازی چنین نظامی، بازگشت به گذشته نیست، بلکه "بازگشت به اصل" و "آینده ای روشن" خواهد بود؛ بازگشت به اصلی که ایرانی مشعلدار تمدن بشریت بود و با عزت و احترام، غرور و افتخار، و شکوه و جلال می زیست؛ بازگشت به اصلیت و هویتی که بخاطر باورها و اندیشه های والای انسانیش نه محدود به زمان است و نه به مکان، و بجای آنکه ملتی تروریست پرور و واپسگرا شناخته شویم، بار دگر جایگاه خود را در جهان، بعنوان مشعلدار انسانیت بدست آوریم؛ "ما می توانیم، زیرا که بودیم - گذشته چراغ راه آینده است!"

در پایان از قدیم گفته اند "دزد ناشی به گاه دان می زند"، نیز جمهوری اسلامی، با این حرکت ایرانستیزانه دیروز خود، ندانسته خدمتی به ایران، در بیدار ساختن وجدان و هویت ملی ایرانیان کرد، که هزاران بلندگو و کتاب و مقاله نمی توانست از عهده آن بر آید. بنابراین، "جمهوری اسلامی، متشکریم!؟"

فروغ اهورایی، همواره پاسدار و نگهبان ایرانزمین و ایرانیان باد.

شاپور سورنپهلو

روز گوش از ماه آبان ۳۷۵۵ بهدینی

۳۰ اکتبر ۲۰۱۷ ترسایی

#